

Након великог дипломатског успеха, да у Паризу седиш у чак у другом реду у публици, јер те сви светски лидери напосто обожавају, десио се и други дипломатски успех. Твој коалициони партнер Палма из Јагодине, испод палме у Египту, ритуално се њихао на камили, оденут у галабију - док је интонирана српска химна, што иначе није понижење ове државе. Зато си се обратио пониженим пензионерима, којима си се лично захвалио што си их незаконито опљачкао. Незаконито си прикупио и њихове адресе, ставио писмо у коверте на којима пише СНС, потписао, пљунуо, залепио и послао. И, опљачкани, па пљунути и залепљени пензионери сада су срећни. Јер си им се захвалио што терор ћутећи трпе. Чиме ти заправо дају за право да треба да им отмеш још и више.

За то време макета премијерке дала је интервју новинару Дојче-Велеа. И, као Срећко Шојић, била је изненађена и увређена, што постоје новинари који постављају ненаручена питања. И ту смо видели један историјски дијалог:

- Зашто не урадите оно што Европска комисија тражи?
- Урадила сам баш то што је Комисија тражила.
- Они кажу да нисте.
- Захваљујем се на том питању, али хајде да видимо следећи извештај“.

И већ сутрадан стигне тај „следећи“ извештај. И у њему таксативно наведено да Србија не само да не напредује у поглављима о правосуђу и слободи медија – него: назад ује. Одмиче се од Европске Уније и њених вредности. Што је понукало новинара да шокираној макети премијерке саспе у лице: „Ви све то одбацујете, али Европа не пада на Ваше приче“. Зато, по свој прилици неће бити отварања нових поглавља, које је помпезно најављивано за децембар. Јер не бива да се отвори поглавље о рибарењу, пре него што се људима обезбеде људска права и слобода медија. На чему се овде ударнички ради. На пример, изложба карикатура Коракса и Петричића уклоњена је из лазаревачке библиотеке, јер је исполитизована појављивањем опозиционих личности у публици – како каже директорка библиотеке. Зато, сада на нашем европском путу, на

све библиотеке треба да ставиш обавештење: Забрањено за опозицију и псе! Да се зна у каквој земљи живимо. Уређеној до последњег детаља, по зацртаном, а познатом моделу.

Ипак, неке изложбе немају проблем. На пример изложба о 60 година адвокатске канцеларије оца Маје Седам Странака Гојковић. У Галерији ликовне уметности у Новом Саду, коју држава финансира. И зато лажу они који кажу да у Србији нема слободе. Јер, та изложба, на пример, није затворена сутрадан. Као Кораксова и Петричићева. Мада су на њој биле личности из власти. Што значи да је челник Ликовне галерије толерантнији на политизацију од директорке библиотеке. Зато ми с нестрпљењем очекујемо изложбу и о свим чланским картама и коалиционим партнерима председнице Скупштине. Коју би, због обима материјала, требало организовати на Београдском сајму. Јер, заслужила је, пре свега патентирањем скупштинског напредњачког гласања методом: бекните овце на звонце.

Али све је под контролом. Један осуђени ратни злочинац јавља се директно у програм телевизије са националном фреквенцијом, а други осуђени ратни злочинац седи у Скупштини. И ти се после питаш зашто у Паризу ти седиш у другом реду у публици. Добро је да су ти и столицу дали. Ма шта столицу! Хоклицу.

Зато те поздрављам твојим традиционалним поздравом:

Из другог реда вребам – коме сада да се предам.

Заувек ваш
послушни грађанин,
Срба

П. С.

Како сте кренули са новогодишњом расветом - ускоро ћете стављати светлеће украсе и на случајне пролазнике. Да ферцерају током Макронове посете Београду. Коме ћеш приредити величанствен дочек. Јер те понизио. Зато што си ти мазохиста ка споља – а садиста ка унутра.

(Блиц)